

FEUILLETON

European Orthodontic Society, Londen
29 en 30 Juli.

American Dental Society of Europe,
Londen 31 Juli—4 Aug.

Fédération Dentaire Internationale,
Brussel 4—10 Aug.

Een van de moeilijke opgaven, bij het organiseren van internationale congressen blijft altijd, het vaststellen van den datum zóó dat het samenvallen met nationale of andere internationale vergaderingen vermeden wordt.

Eenerzijds is men met het oog op de bezoekers uit andere werelddelen aangewezen op de maand Augustus, anderzijds is dit de tijd waarop de Europeaan meer behoefte heeft aan vacantie dan aan vergaderingen. Alles wordt derhalve zooveel mogelijk geperst in de laatste week van Juli en de eerste van Augustus en dan is een botsing veelal onvermijdelijk. Zoo hebben wij ook dit jaar niet kunnen voorkomen dat de bijeenkomst van de A.D.S.E. samenviel met het Nationale Belgische Congres (dat overigens een fikse internationale tintje had!) dat onmiddellijk voor de jaarvergadering van de F.D.I. werd gehouden.

De keuze van ondergeteekende viel op Londen en zoo constateerden wij op 29 Juli in het orthodontisch zoo bekende Langham Hotel een talrijk bezoek, waaronder ook een zevental landgenooten.

Na het afdoen der huishoudelijke werkzaamheden ving de „General Meeting” aan met een belangrijke rede van den Voorzitter Sheldon Friel over de orthodontische opleiding, zoowel „undergraduate” als „postgraduate”, waarin vele behartenswaardige opmerkingen voorkwamen en waarvan het alleen jammer is, dat het Engelsche gebruik, een vruchtdragende bespreking over een „presidential address” uitsluit.

Daarna kwamen de voordrachten aan de beurt, die evenals den volgenden dag ’s morgens werden gehouden, om ’s middags vrij te houden voor de „clinics”. Het programma liep daarbij wat in de war, omdat de goedmoedige voorzitter, niet alleen de sprekers, maar

ook de debaters te weinig aan den teugel hield, waardoor het met den tijd voor anderen spaak liep.

Een nog grootere beperking, die alleen toelaat voordrachten over belangrijke en principieele kwesties, zal hier de oplossing moeten brengen. Een handicap zal het blijven, dat door de voortdurend wisselende functionarissen, het gemis aan routine in de leiding van dergelijke — niet gemakkelijke — vergaderingen, grondige reorganisatie zeer bemoeilijkt.

Belangrijk was vooral de voordracht van Sir Frank Colyer over „The Pathology of the Crowded Mouth”. Een zeer groot aantal lantarenplaatjes, getrokken uit het enorme museummateriaal dat te zijner beschikking staat en de vlotte voordracht, maakten het luisteren tot een onverdeeld genoegen, ook al verschilde men met den spreker van meening in zake aetiologie en therapie.

In het algemeen kan gezegd worden dat voordrachten en discussies in orthodontische bijeenkomsten beter tot hun recht zouden komen, wanneer voortaan een scherpe scheiding zou worden gemaakt tusschen de prophylactische orthodontie en de behandeling van verwaarloosde gevallen.

Een succes waren zonder twijfel de beide kliniekmiddagen, waar in groepen werd gedemonstreerd en waar weer eens duidelijk bleek hoe vele wegen naar een zelfde orthodontisch einddoel voeren. Ook Jackson, de bekende orthodontist uit Philadelphia, was daar aanwezig en trof ons, evenals vorige malen, door zijn knappe werk, dat gespeend is van alle principieererei, maar berust op „common sense”, grondige orthodontische kennis en ervaring en een meer dan gewone gave voor het vinden van eenvoudige, maar vernuftige oplossingen.

Zoowel de luncheons als het banquet verheugden zich in groote deelname, bij het laatste waren ook de dames sterk vertegenwoordigd, zoodat een geanimeerde dans den avond besloot. Als zoo vaak was de gelegenheid tot privé gedachtenwisseling over allerlei onderwerpen zeker niet het minst leerzaam van deze dagen.

Den volgenden morgen was er changement de décors en vonden velen elkaar terug in het meest luxueuse hotel van Londen, het Dorchester, waar de 50e Vergadering van de A.D.S.E. werd gehouden.

Zeer groot was de opkomst en met name was een aanzienlijk aantal collega's uit Amerika den haringvijver overgestoken. De American Dental Association was door niemand minder vertegenwoordigd dan door den President, Past President en President-elect.

De laatste, Dr. George Winter, had tevens zijn nieuwste

geluidsfilm meegebracht over het verwijderen van den derden molaar, die een zeldzaam instructief beeld gaf, van de geniale wijze waarop Winter dit vraagstuk heeft opgelost.

Jammer genoeg, hing over deze overigens zoo uitmunten georganiseerde en geslaagde bijeenkomst de schaduw van het plotseling overlijden — eenige weken tevoren — van den voorzitter Griswold, die het vorig jaar te Scheveningen tot deze waardigheid geroepen was en haar helaas niet heeft kunnen vervullen.

Velen hebben door zijn heengaan een goeden vriend verloren en alle feestelijkheden die het programma luister moesten bijzetten waren dan ook afgelast, alleen het gezamenlijke diner ging door.

Het leeuwendeel van het programma werd ditmaal gevuld door de gasten uit Amerika en zij gaven veel belangrijks op allerlei gebied, met name ook bij de demonstraties, waar alweer de porselein techniek in het middelpunt der belangstelling stond. Het zou te ver voeren om op de details van het programma in te gaan. Vermeld mag echter zeker worden de voordrachten van Dr. Garfield Ricker uit Ann Arbor over „The Dental Medicine Cabinet”. Er zijn er maar weinigen, die er zich aan wagen op een vergadering te durven spreken over een zóó droog en vervelend onderwerp als de Materia Medica, deze man deed het tot drie maal toe en op een wijze, die niet alleen telkens lachsalvo's ontlokte, maar die ook iedereen geboeid deed luisteren. Als lid van het Bureau van de A.D.A., dat tot taak heeft het onderzoeken van de in den handel gebrachte medicamenten op tandheelkundig gebied, spreekt het wel van zelf, dat hij ook op dit gebied wetenswaardige dingen kon vertellen. Maar vooral de ongeëvenaarde wijze, waarop hij de pharmacologische kennis van zijn toehoorders op peil trachtte te brengen, verzekerde hem den dank van zijn auditorium.

Van de clinics zou ik nog willen vermelden de demonstratie van Buller over het bacteriologische werk van de Londensche Studieclub, waarmede hij aantoonde, hoe eenvoudig het ook voor den doorsnee practicus is om zich rekenschap te geven van de bacteriologische situatie in den mond van zijn patiënten.

Behalve de twee officieele maaltijden waren er die week zooveel officieuse gelegenheden, waarbij de Londenaars toonden hoe voortreffelijke gastheeren zij kunnen zijn, dat een weinig rust méér op zijn plaats geweest zou zijn, dan onze snelle aftocht naar Brussel om op tijd te zijn voor de F.D.I.-vergadering.

De vliegmachines waren volgeboekt en dies moesten Dr. Logan en ondergeteekende via Dover—Ostende Brussel bereiken, wat te minder prettig was, omdat de Maandag een bank-holiday bleek te zijn, met als gevolg een nóg grooter aantal Engelschen, dat zich dat

week-end over het Continent uitstortte. Als haringen in een ton zaten wij op de boot geperst, maar kwamen ten slotte, zij het ook met veel vertraging, in Brussel aan. Wij betraden het Hotel precies toen het banket van het Belgische Congres ten einde liep en tuimelden dus regelrecht in de armen onzer Belgische vrienden, die zich een niet gering aantal buitenlandsche dito's geassumeerd hadden om hunne vergaderingen nog meer luister bij te zetten.

Ook verscheidene Hollandsche collega's hebben actief aan de werkzaamheden deelgenomen, en den volgenden morgen de sluitingszitting bijwonende, kreeg men sterk den indruk dat de Belgische dagen een groot succes waren geweest, waar vermoedelijk ook de zoo juist door den Koning ingewijde, vorstelijke Eastmankliniek, die als zetel van het Congres gediend had, het hare toe heeft bijgedragen.

In hetzelfde gebouw vergaderde ook de F.D.I. en bij de door Minister de Schrijver geleide officieele openingszitting bleek, dat niet minder dan twintig landen waren vertegenwoordigd, een resultaat dat — gezien de tijden — de verwachting overtrof!

Het eerste wat opviel, was de aanwezigheid der Duitschers, die sinds 1932 de F.D.I. gemeden hadden, maar thans officieel waren vertegenwoordigd door den Reichszahnärztführer en door Prof. L o o s. Uit den aard der zaak was men eenigszins nieuwsgierig hoe de delegatie uit het Derde Rijk, de internationale bezigheden der F.D.I. zou beschouwen. Gezegd moet worden dat de kennismaking te Brussel alleszins meeviel, hetgeen vermoedelijk voor beide kanten geldt.

Was de F.D.I. tevreden, dat Deutschland naar beste weten en krachten het te verrichten werk steunde, omgekeerd kreeg men den indruk, dat de Duitschers dermate getroffen waren door de sfeer van meer dan gewone hartelijkheid en collegialiteit, ja van vriendschap, die de bijeenkomsten der F.D.I. reeds zoovele jaren kenmerken, dat zij inderdaad van harte medewerkten aan het goede doel, dat dit jaar voornamelijk bestond in het mobiliseeren van alle krachten, die het Weener Congres in 1936 tot een succes moeten maken!

Het bleek dat de datum van dit Congres juist samenviel met dat van de Olympische Spelen te Berlijn. Op verzoek van Deutschland werd besloten den datum een week later te stellen, waarbij — na telefonische aanvraag — de Duitschers namens hunne Regeering de toezegging konden doen, dat voor het Congres, de 1000 Mark Sperre naar Oostenrijk zou worden opgeheven. *)

*) Naar wij vernemen blijkt achteraf, dat de datum der Olympische Spelen te Berlijn van 1—16 Augustus is vastgesteld, zoodat een week uitstel niet zou helpen. Besloten is nu, de oorspronkelijke datum van 2—8 Aug. te handhaven.

Vermeld mag voorts worden dat besloten is een nieuwe Commissie te stichten voor Soziale Zahnärztliche Fürsorge, dit vooral op aandringen der Weeners. Het zal in de toekomst moeten blijken of men zodoende de tandheelkundige politiek op Ziekenfondsgebied etc. buiten de F.D.I. kan houden. Gelukt dit echter en wordt deze Commissie gebruikt tot het verzamelen van betrouwbare internationale gegevens, dan kan zij zonder twijfel in de toekomst nuttig werk verrichten.

De inlichtingen der Weeners leiden tot de conclusie dat — wanneer de wereld het volgend jaar niet volkomen op haar kop staat — het succes van het te houden congres bij voorbaat verzekerd is en dat de organisatie van dien aard zal zijn dat aan hooge verwachtingen in vele opzichten zal worden voldaan.

J o a c h i m, voorzitter van de Pers Commissie bracht wederom een zéér belangwekkend verslag uit van de tandheelkundige gebeurtenissen in de verschillende landen, een nuttige toevoeging aan het werk der F.D.I.

De *Jessenprijs*, verleden jaar voor de eerste maal toegekend aan Dr. H a r v e y J. B u r k h a r t uit Rochester werd hem thans plechtig overhandigd door G e o r g e V i l l a i n, nadat B r u s k e als waarnemend voorzitter van de Hygiëne commissie hem eerst had toegesproken.

Volgens de nieuwe Statuten moesten ditmaal ook eventueele candidaten voor den Millerprijs worden genoemd. Geschiedde dit vroeger eens in de twee jaar, sinds 1931 gebeurt dit thans slechts eens in de vijf jaar en kunnen 1—5 prijzen worden uitgereikt. De Conseil Exécutif besloot niet meer dan drie prijzen toe te kennen en deze hoogste onderscheiding die de internationale tandheelkunde te vergeven heeft, viel ditmaal ten deel in alphabetische volgorde aan: Prof. C i e s z y n s k i, Lwow (Lemberg); Prof. G o t t l i e b, Weenen en Prof. R o y, Parijs.

Op het Congres te Weenen zullen de onderscheidingen (gouden medaille) plechtig worden overhandigd.

Rest mij nog iets mede te deelen over het gezellige gedeelte, onverbiddelijk aan deze vergaderingen gebonden. Uitdrukkelijk was met de Belgen overeengekomen dat — gezien de tijdsomstandigheden — de grootste eenvoudigheid betracht zou worden, waarbij nog kwam dat onze gastheeren reeds een uitputtende Congresweek achter den rug hadden.

Een receptieavond, een Gala-avond in de Opera en het jaarlijkse banket werden meer dan voldoende geacht.

Edoch, het bloed kruipt waar het niet gaan kan en de spreekwoordelijke Belgische gastvrijheid, benevens de Zuidelijke lust tot

feesten, die wij van onze Brabanders zoo goed kennen, is hen te machtig geworden, zelfs zóó machtig dat men zich met ongeveinsde verbazing afvraagt wat men gedaan zou hebben, indien de bovengenoemde eenvoudigheid eens niet op het programma had gestaan?

Wij kunnen alleen maar vaststellen, dat wij van lunch naar diner en van daar naar soupers werden gebracht en dat als niet de morgens en middagen voor noodzakelijke arbeid onherroepelijk waren ingeboekt, men ons ook dien tijd ongetwijfeld aan tafel zou hebben gehouden.

Waarmede tevens de reden is vastgesteld waarom schrijver dezes er het leven nog heeft afgebracht en de praktijk is binnengevlucht om daar wat uit te blazen van zijn vacantie!

Intusschen moet worden geconstateerd dat de Belgen hun reputatie als internationale gastheeren bij uitnemendheid voor 100% hebben gehandhaafd en dat de 29e Zitting van de F.D.I. wederom een succes is gebleken, zoowel uit een oogpunt van werklust en werkkraft als van internationale saamhoorigheid en vriendschap.

Ch. F. L. NORD